

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพก่อนกับหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ และค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดสร้างสรรค์ และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในงานวาดภาพระบายสีก่อนทดลองของกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ กับกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏตามตารางที่ 6-10

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวาดภาพระบายสีหลังเรียน ของกลุ่มทดลองที่ใช้จัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ กับกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ผู้วิจัยจึงได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร ที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .01 โดยมีสัญลักษณ์ใช้ในผลการวิจัยดังนี้ คือ

X	หมายถึง	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง
S.O.V.	หมายถึง	แหล่งความแปรปรวน
D.V.	หมายถึง	ตัวแปรตาม
SS	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง
df	หมายถึง	ชั้นของความเป็นอิสระ
M.S.	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพก่อนกับหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ และค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดสร้างสรรค์ และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสีก่อนทดลองของกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ กับกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพก่อนกับหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ และค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดสร้างสรรค์ และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสีก่อนทดลองของกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ กับกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏตามตารางที่ 6-10

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสีของนักเรียนแต่ละกลุ่มก่อนกับหลังการทดลอง

กลุ่ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสี				
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ	10.53	2.73	11.80	2.42
การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์	11.13	2.44	16.13	1.47
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสี				
การจัดการเรียนรู้แบบปกติ	14.80	2.25	16.13	1.48
การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์	14.70	1.51	19.73	1.93

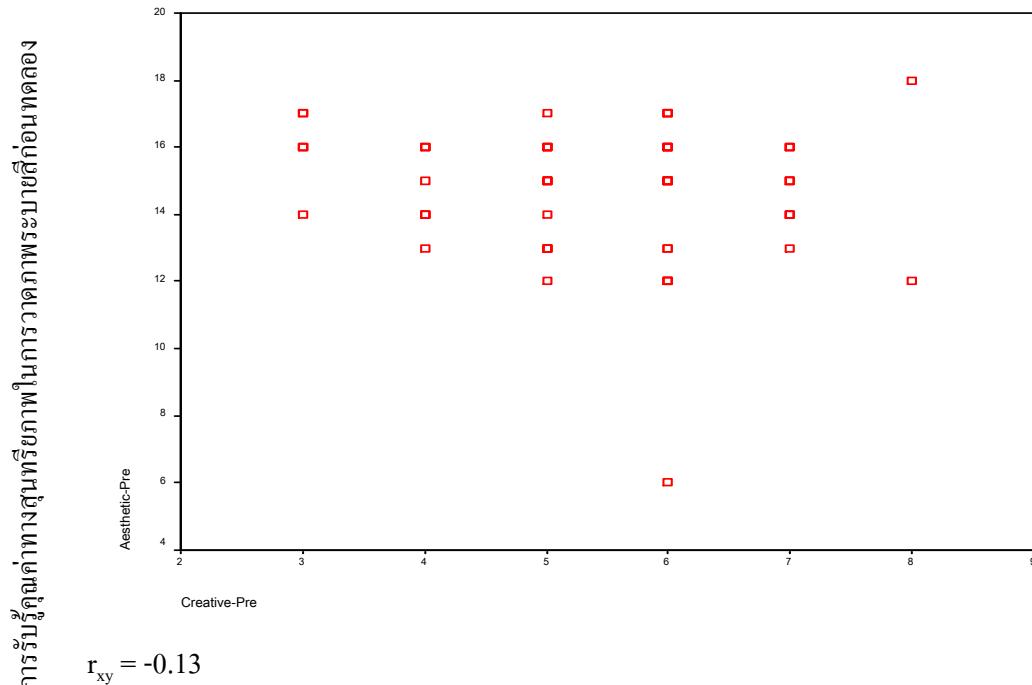
จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์มีความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสีโดยเฉลี่ยก่อนการทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติเล็กน้อย แต่คะแนนความคิดสร้างสรรค์มีการกระจายน้อยกว่า และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสีโดยเฉลี่ย สูง

กว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์เล็กน้อย และคะแนนมีการกระจายมากกว่าด้วย เช่นกัน ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์นั้นมีความคิดสร้างสรรค์โดย เนลี่ยหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แต่คะแนนมีการกระจายน้อย กว่าและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ มีการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัด ภาระนายสี โดยเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และคะแนนมีการกระจายมากกว่า

ตาราง 7 เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนาย
สีก่อนกับหลังทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์

ตัวแปร	t	df	Sig.
ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสี	15.21	29	.000
การรับรู้คุณค่าทางศิลปะในการวัดภาระนายสี	17.62	29	.000

จากตาราง 7 พบร่วมกันว่า ที่ระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติ .01 นี้ เป็นไปได้ที่ความคิด สร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสีก่อน กับหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์มีความแตกต่างกัน โดยมีค่า t เท่ากับ 15.21 และ 17.62 ตามลำดับ ค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01

ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาพระบายสีก่อนทดลอง

ภาพประกอบ 2 การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ในการวัดภาพระบายสี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาพระบายสี ของนักเรียนก่อนการทดลอง

จากภาพประกอบ 2 พบว่าจุดกระจายของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาพระบายสี ก่อนการทดลอง และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาพระบายสีของนักเรียนก่อนการทดลอง มีลักษณะพอให้เห็นเป็นแนวเชิงเส้นตรงจากซ้ายมือบนลงมาขวามือด้านขวา แสดงว่า ข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร

ตาราง 8 การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียน ก่อนการทดลอง

Box' s M	F	df1	df2	Sig
6.901	2.215	3	605520	.084

จากตาราง 8 พบร่วมกันว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน แสดงว่าข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร

ตาราง 9 การทดสอบความเท่ากันของค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนก่อนการทดลอง

ก่อนการทดลอง	F	df1	df2	Sig
ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสี	0.570	1	58	0.453
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสี	0.542	1	58	0.464

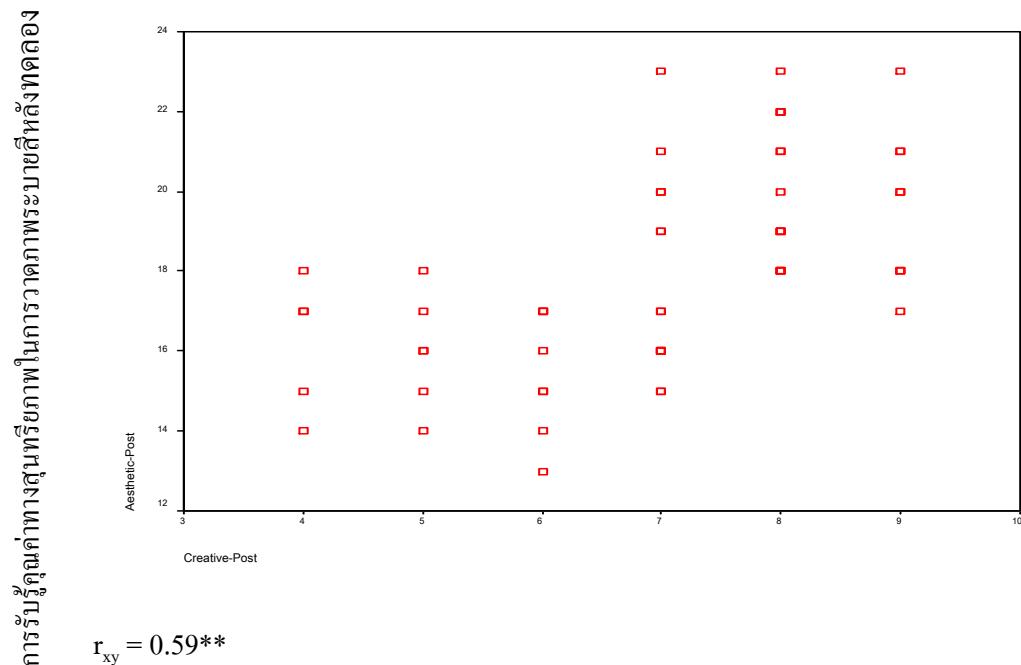
จากตาราง 9 พบร่วมกันว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่ค่าความแปรปรวน คลาดเคลื่อนของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน แสดงว่าข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร

ตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหุบัญลีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหุบัญลีก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติกับการจัดการเรียนรู้แบบชิโนเนกติกส์

สถิติทดสอบ ได้	ค่าที่คำนวณ	F	Hypothesis df	Error df	Sig
Pillai's Trace	0.014	0.400	2	57	0.672
Wilks' Lambda	0.986	0.400	2	57	0.672
Hotelling's Trace	0.014	0.400	2	57	0.672
Roy's Largest Root	0.014	0.400	2	57	0.672

จากตาราง 10 ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ กับการจัดการเรียนรู้แบบชิโนเนกติกส์มีความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหุบัญลี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหุบัญลีก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์ และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพใน การวัดภาระนายสีหลังเรียน ของกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิวนแนคิกส์ กับกลุ่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ปรากฏตามตาราง 11-14

ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสีหลังการทดลอง

ภาพประกอบ 3 การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ในการวัดภาระนายสี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสี ของนักเรียนหลังการทดลอง

จากภาพประกอบ 3 พบร่วมกันว่า ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาระนายสี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาระนายสีของนักเรียนหลังเรียนมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง โดยที่จุดกระจายของคู่ค่าคะแนนในสองตัวแปรมีลักษณะเป็นแนวเชิงเส้นตรงจากมุมล่างซ้ายมึนเข้าไปยังมุมบนขวาเมื่อ แสดงว่า ข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร

ตาราง 11 การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนหลังการทดลอง

Box' s M	F	df1	df2	Sig
9.340	2.997	3	605520	.029

จากตาราง 11 พบว่า ที่ระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วม ของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าข้อมูลเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร

ตาราง 12 การทดสอบความเท่ากันของค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนหลังการทดลอง

หลังการทดลอง	F	df1	df2	Sig
ความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสี	8.353	1	58	0.005
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสี	3.476	1	58	0.067

จากตาราง 12 พบว่า ที่ระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่ความแปรปรวน คลาดเคลื่อนของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาไทยสีหลังการทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกัน แต่ความแปรปรวนความคลาดเคลื่อนของการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาไทยสีของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

สำหรับตัวแปรความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหุบัญลีนั้น มีความแปรปรวนคลาดเคลื่อนของนักเรียนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน แม้จะผิดเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร แต่เนื่องจากนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้จำนวนเท่ากัน จึงมีผลต่อการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น พิลิป และจอห์น (Phillips and John, 2013, p.3) “Multivariate Analysis of Variances ” Application of statistics in Educational Research.

ตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหุบัญลีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหุบัญลีหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์

สถิติทดสอบ	ค่าที่คำนวณได้	F	Hypothesis df	Error df	Sig
Pillai's Trace	0.678	60.052	2	57	0.000
Wilks' Lambda	0.322	60.052	2	57	0.000
Hotelling's Trace	2.107	60.052	2	57	0.000
Roy's Largest Root	2.107	60.052	2	57	0.000

จากตาราง 13 พบว่า ที่ระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดย ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติและกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหุบัญลี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหุบัญลี หลังการทดลองแตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหุบัญลี และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหุบัญลี หลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีค่า F เท่ากับ 60.052 ค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01

สรุปความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีการใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์กับกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์มีคะแนนเฉลี่ยในตัวแปรทั้งสองสูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหูภาษาสีและการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหูภาษาสีหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติกับที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิnenkenติกส์

S.O.V. D.V.	S.S.	df	M.S.	F	Sig
Corrected Model ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน	281.67	1	281.67	69.74	0.000
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพหลังเรียน	194.40	1	194.40	65.81	0.000
GROUP ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน	281.67	1	281.67	69.74	0.000
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพหลังเรียน	194.40	1	194.40	65.81	0.000
Error ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน	234.27	58	4.04		
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพหลังเรียน	171.33	58	2.96		
Total ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน	12220.00	60			
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพหลังเรียน	19662.00	60			
Corrected Total ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน	515.93	59			
การรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพหลังเรียน	365.73	59			

จากตาราง 14 พบร่วมกันว่า ที่ระดับความมั่นยำสำคัญทางสถิติ .01 นั้น เป็นไปได้ที่นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ และกลุ่มที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิnenkenติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์ในการวัดภาษาพหูภาษาสีหลังการทดลองแตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบชิnenkenติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์ และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหูภาษาสีมากกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบปกติ

สรุปการจัดการเรียนรู้แบบชิnenkenติกส์มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์และการรับรู้คุณค่าทางสุนทรียภาพในการวัดภาษาพหูภาษาสีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4